

**UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE AUSTRIJE
I
REPUBLIKE HRVATSKE
O DOPUNI EUROPSKE KONVENCIJE O UZAJAMNOJ PRAVNOJ POMOĆI U
KAZNENIM PREDMETIMA, U TEKSTU S DODATNIM PROTOKOLOM K EUROPSKOJ
KONVENCIJI O UZAJAMNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KAZNENIM PREDMETIMA I
O OLAKŠANJU NJENE PRIMJENE**

Članak I.

(uz članak 1. Konvencije)

(1) Pravna pomoć se pruža i za kaznena djela čije je kažnjavanje, u trenutku upućivanja zamolbe za sudsku pomoć, u jednoj od ugovornih stranaka u nadležnosti suda, a u drugoj ugovornoj stranci u nadležnosti upravnih tijela.

(2) Za pružanje pravne pomoći dostavljanjem pismena, u zamoljenoj stranci za gonjenje ne mora biti nadležno neko pravosudno ili upravno tijelo.

(3) Pravna pomoć koja je zatražena na osnovi stavka 1. može se odbiti ukoliko djelo nije imalo nikakve ili je imalo samo neznatne posljedice, te ako trošak pružanja pravne pomoći ne bi bio opravdan.

Članak II.

(uz članak 1. Konvencije, u vezi članka 3 Dodatnog protokola)

Konvencija i ovaj Ugovor primjenjuju se i

a) u predmetima ponavljanja postupka;

b) u predmetima pomilovanja;

c) u postupcima odštete zbog neopravdanog pritvaranja, drugih šteta nastalih uslijed kaznenog postupka ili zbog neopravdane osude, ukoliko do primjene ne dolaze odredbe drugih međudržavnih sporazuma.

Članak III.

(uz članak 2. Konvencije, u vezi članka 1 Dodatnog protokola)

(1) Pravna pomoć se ne smije odbiti uz jedino obrazloženje da pravo zamoljene države ne sadrži istovjetne porezne, fiskalne, carinske, monopolne i devizne propise ili propise o robnom režimu ili o vanjskoj trgovini s pravom države koja upućuje zamolbu.

(2) Postojeći propisi ugovornih stranaka o obvezama zaštite tajnosti u fiskalnim predmetima nisu u suprotnosti sa pravnom pomoći koja se treba pružiti na osnovu ovog članka. Okolnosti ili činjenice koje saznaju pravosudna ili upravna tijela jedne ugovorne stranke u

vezi sa nekom zamolbom za pružanjem pravne pomoći podliježu prema propisima te ugovorne stranke postojećoj obvezi o zaštiti tajnosti.

Članak IV.

(uz članak 3 Konvencije)

(1) Predmeti ili druge imovinske vrijednosti koje potječu iz nekog sudskom kaznom zapriječenog djela ili su njime stečeni, biti će dostavljeni oštećenom radi uručenja ili radi neke druge sudske mjere u državi koja upućuje zamolbu, ukoliko je to prema pravu zamoljene države dozvoljeno, te ako

a) ti predmeti nisu potrebni kao dokaz u postupku koji se vodi pred sudom ili pred nekim upravnim tijelom u zamoljenoj državi,

b) ti predmeti u zamoljenoj državi ne podliježu oduzimanju ili konfiskaciji,

c) treće osobe ne polažu pravo na te predmete.

(2) Za zamolbu prema stavku 1. ovog člana nije potreban sudski nalog za privremeno oduzimanje.

(3) Zamoljena država neće tražiti carinsko založno pravo ili neko drugo jamstvo na stvari prema propisima carinskog ili poreznog prava u slučaju da je prosljedila predmete državi koja upućuje zamolbu i odreći će se njihovog vraćanja, osim u slučaju kada vlasnik predmeta koji je oštećen kaznenim djelom sam duguje takovu činidbu na vraćanje predmeta.

Članak V.

(uz članak 4 Konvencije)

(1) Nadležnim tijelima stranke koja je uputila zamolbu, a koja sudjeluju u kaznenom postupku kao i drugim sudionicima i njihovim pravnim zastupnicima dozvoliti će se, na njihovu zamolbu, prisustvovanje kod obavljanja radnji kojima se pruža pravna pomoć u zamoljenoj stranci. Oni mogu postavljati dopunska pitanja ili predlagati poduzimanje dopunskih radnji. U navedenim slučajevima do primjene dolazi članak 12 Konvencije.

(2) Da bi predstavnici nadležnih tijela druge ugovorne stranke mogli obavljati radnje prema stavku 1. ovog članka, potrebno je u Republici Hrvatskoj odobrenje ministra pravosuđa, uprave i lokalne samouprave, ukoliko je u državi koja upućuje zamolbu podignuta optužnica.

Članak VI.

(uz članak 5 Konvencije, u vezi članka 2. Dodatnog protokola)

Pravna pomoć privremenog oduzimanja predmeta ili vršenja pretrage pružiti će se samo ako su u trenutku traženja pomoći u zamoljenoj stranci radi gonjenja za kazneno djelo na kojem se temelji zamolba nadležna pravosudna tijela.

Članak VII.

(uz članak 6 Konvencije)

Zamoljena stranka se može odreći vraćanja dokaznih predmeta ili pismena navedenih u članku 3., stavku 1. Konvencije, osim u slučaju kada treće osobe, koje postavljaju pravo na te predmete ne pristanu na to odricanje.

Članak VIII.

(uz članak 10 Konvencije)

Članak 10, stavak 2 Konvencije se primjenjuje u svim slučajevima pozivanja svjedoka ili vještaka. Te osobe mogu tražiti predujam u skladu sa člankom 10., stavak 3 Konvencije.

Članak IX.

(uz članak 11. i 12. Konvencije)

(1) Ukoliko zamoljena stranka u izvršenju zatražene pravne pomoći dozvoli boravak na svome državnom području osobi protiv koje je stranka koja je uputila zamolbu odredila pritvor, onda mora, za vrijeme njena boravka na svom državnom području, tu osobu držati u pritvoru i nakon obavljene zamoljene radnje smjesta je ponovno predati stranci moliteljici, ukoliko ta država ne zatraži njeno puštanje na slobodu.

(2) Ukoliko treća država pri izvršenju zatražene pravne pomoći dozvoli tranzit osobi protiv koje je na državnom području jedne od ugovornih stranaka određen pritvor, onda se za tranzit tog pritvorenika preko državnog područja druge ugovorne stranke primjenjuju odredbe stavaka 2. i 3. članka 11. Konvencije.

(3) Odredbe članka 12. Konvencije primjenjuju se na slučajeve navedene u stavcima 1. i 2. članka IX ovog Ugovora.

Članak X.

(uz članak 13. Konvencije)

(1) Zamoljena stranka će proslijediti podatke iz kaznene evidencije koje nadležna tijela druge ugovorne stranke zatraže u svrhu kaznenog postupka, i to u opsegu u kojem bi ih njezina nadležna tijela mogla dobiti u sličnim slučajevima.

(2) Na zamolbu tijela jedne ugovorne stranke se izdaju podaci iz kaznene evidencije druge ugovorne stranke, iz razloga koji nisu svrhu vođenja kaznenog postupka, i to u opsegu u kojem bi ih njezine vlasti mogle dobiti u sličnim slučajevima.

Članak XI.

(uz članak 14. Konvencije)

(1) U zamolbi za dostavljanje naznačuju se, uz podatke o predmetu i razlogu zamolbe, također i vrsta pismena koje treba dostaviti te položaj primatelja u postupku.

(2) Zamolbi za vršenje pretrage ili privremeno oduzimanje dokaznih sredstava ili pismena prilaže se i otpravak ili ovjereni prijepis sudskog naloga. Ukoliko se zamolbi za privremeno oduzimanje predmeta ili pretragu ne može priložiti otpravak ili ovjereni prijepis sudskog naloga, onda je dovoljna izjava nadležnog pravosudnog tijela da prema važećem pravu u stranci koja upućuje zamolbu postoje potrebne pretpostavke za tu mjeru.

Članak XII.

(uz članak 15. Konvencije)

(1) Ukoliko ovaj ugovor ne određuje drugačije, pravosudna tijela obiju ugovornih stranaka mogu u pitanjima dostave sudskih zamolnica neposredno komunicirati. Zamolbe prema Konvenciji i prema ovom Ugovoru može također prosljeđivati Savezni ministar za pravosuđe Republike Austrije s jedne strane i Ministar pravosuđa, uprave i lokalne samouprave Republike Hrvatske s druge strane.

(2) Zamolbu za obavljanje pretrage ili privremeno oduzimanje predmeta, za dostavljanje predmeta, za predaju ili tranzit pritvorenika preko državnog područja prosljeđuju Savezni ministar pravosuđa Republike Austrije i Ministar pravosuđa, uprave i lokalne samouprave Republike Hrvatske. U hitnim slučajevima je dozvoljen neposredan kontakt između pravosudnih tijela, time da se dodatno prosljeđuje i prijepis zamolbe na način predviđen u prvoj rečenici ovog članka.

(3) Pismena koja se dostavljaju osobama različitim od okrivljenika mogu se proslijediti i neposredno poštom, prema propisima koji važe za poštanski promet. Pismena prosljeđena poštanskim putem čije dostavljanje prema Konvenciji ili prema ovom Ugovoru ne bi bilo dozvoljeno, smatraju se u objema ugovornim strankama kao da primatelju nisu niti pristigla.

(4) Zamolbe navedene u članku X. ovog Ugovora prosljeđuje Savezni ministar za unutarnje poslove Republike Austrije s jedne strane i Ministar pravosuđa, uprave i lokalne samouprave Republike Hrvatske s druge strane, time da se i odgovori prosljeđuju istim putem. Ukoliko prijeti opasnost od odugovlačenja, dozvoljen je neposredni kontakt između policijskih tijela i tijela nadležnih za kaznenu evidenciju.

Članak XIII.

(uz članak 16. Konvencije)

1) Zamolbama koje se podnose prema ovom Ugovoru kao i dodatnoj dokumentaciji, ne prilažu se prijevodi, ukoliko drugačije nije predviđeno ovim Ugovorom.

(2) Pismenima koja treba dostaviti prilaže se prijevod na jezik zamoljene stranke koji je sastavljen i ovjeren od službeno imenovanog sudskog tumača, sa sjedištem u jednoj od ugovornih stranaka. Ovjeravanje tumačevog potpisa nije potrebno.

(3) Ukoliko uz pismeno koje se treba dostaviti nije priložen prijevod na jezik zamoljene države, onda se zamoljeni sud treba ograničiti na to da izvrši dostavljanje predajom

pismena primatelju koji je naveden u zamolbi, ukoliko je on spreman primiti ga.

(4) Pismenima koja se prema članku XII, stavku 3. ovog Ugovora neposredno dostavljaju poštanskim putem, u svakom slučaju treba priložiti prijevod na jezik zamoljene države. Ukoliko uz pismeno koje se treba dostaviti nije priložen prijevod na jezik zamoljene države, onda se dostavljanje u objema državama ugovornicama smatra neizvršenim. Pri dostavljanju pismena vlastitim državljanima poštanskim putem može se odustati od prevođenja.

Članak XIV.

(uz članak 20. Konvencije)

Stranka koja upućuje zamolbu snosi troškove koji nastanu dostavljanjem predmeta ili drugih vrijednosti prema članku IV i transferom pritvorenika ili njihovog tranzita preko državnog područja prema članku IX.

Članak XV.

(uz članak 21. Konvencije)

(1) Na osnovi prosljeđene prijave za gonjenje zbog počinjenog kaznenog djela prema članku 21. Konvencije od strane jedne ugovorne stranke, nadležna tijela druge ugovorne stranke će sukladno svojim pravnim propisima pokrenuti kazneni postupak na isti način kao da je kazneno djelo počinjeno na vlastitom državnom području.

(2) Nadležna tijela stranke u kojoj je djelo počinjeno preispitati će u svakom pojedinačnom slučaju da li je u interesu utvrđivanja činjeničnog stanja, ili iz kakvih drugih, za kazneni postupak važnih razloga, kao i iz razloga odmjeravanja ili izvršenja kazne, ili iz interesa resocijalizacije okrivljenika, potrebna prijava prema članku 21. Konvencije.

(3) Ocjena prometnih kaznenih djela treba se u zamoljenoj stranci zasnivati na prometnim propisima koji važe na mjestu gdje je počinjeno djelo.

(4) Zahtjev potreban za pokretanje kaznenog postupka ili takovo ovlaštenje koje postoji u ugovornoj stranci koja upućuje zamolbu, važeći su i u zamoljenoj stranci. Ukoliko su samo prema pravu zamoljene stranke potrebni zahtjevi ili ovlaštenja, onda se mogu naknadno proslijediti u primjerenom roku koji će ona odrediti.

(5) Prijava mora sadržavati kratak opis činjeničnog stanja, te po mogućnosti, što preciznije podatke o okrivljenoj osobi, njenom državljanstvu i njenom mjestu prebivališta ili boravka. Prijavi se prilažu:

a) spisi u izvorniku ili ovjerenoj kopiji (preslici) te dokazni predmeti;

b) prijepis odredaba o kaznenom obilježju djela i o kazni, koji su prema pravu važećem u mjestu izvršenja primjenjive na to djelo, a kod prometnih kaznenih djela i prijepis prometnog propisa mjerodavnog za ocjenu.

c) izjave oštećenog koje su potrebne za pokretanje kaznenog postupka.

(6) Predmeti i izvorna dokumentacija se što je moguće prije vraćaju ugovornoj stranci

koja je uputila zamolbu, ukoliko se ona ne odrekne vraćanja. Moguća postojeća prava zamoljene stranke ili trećih osoba na proslijeđenim predmetima ostaju nedirnuta.

Članak XVI.

(uz članak 21. Konvencije)

Pravosudna tijela stranke koja upućuje zamolnicu odustati će od daljnjih mjera gonjenja ili mjera izvršenja radi prijavljenog djela i okrivljene osobe:

- a) ako je kazna koja je izrečena u zamoljenoj stranci izvršena, oproštena ili zastarjela,
- b) sve dok je izvršenje kazne u potpunosti ili djelomice prekinuto i odluka o kažnjavanju odgođena,
- c) ako je iz dokaznih razloga došlo do pravomoćne oslobađajuće presude ili do konačnog obustavljanja postupka.

Članak XVII.

(uz članak 22. Konvencije, u vezi sa člankom 4 Dodatnog protokola)

Izvaci iz kaznene evidencije se razmjenjuju najmanje dva puta godišnje između Saveznog ministarstva unutarnjih poslova Republike Austrije i Ministarstva pravosuđa, uprave i lokalne samouprave Republike Hrvatske.

Članak XVIII.

(uz članak 24. Konvencije)

U smislu ove Konvencije pravosudnim tijelima se smatraju:

- a) za Republiku Austriju: sudovi, državna odvjetništva i Savezno ministarstvo pravosuđa,
- b) za Republiku Hrvatsku: sudovi, državna odvjetništva i Ministarstvo pravosuđa, uprave i lokalne samouprave.

Članak XIX.

(uz članak 15. Konvencije)

- (1) Za ovaj Ugovor je potrebna ratifikacija ratifikacijske isprave se razmjenjuju u Beču.
- (2) Ovaj Ugovor stupa na snagu prvog dana trećeg mjeseca nakon mjeseca u kojemu su razmijenjene ratifikacijske isprave.
- (3) Ovaj Ugovor se sklapa na neodređeno vrijeme, ukoliko ga jedna od ugovornih stranaka ne otkáže u pisanom obliku diplomatskim putem, te u tom slučaju Ugovor prestaje u roku od godinu dana od dana otkaza, a najkasnije u trenutku kada između ugovornih stranaka prestane na snazi biti Europska konvencija o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim predmetima.

U potvrdu prethodno navedenog opunomoćenici ugovornih stranaka su ovaj Ugovor potpisali i na njega stavili svoje pečate.

Sastavljeno u Zagrebu, dana 20. studenog 2003., u dva izvornika, svaki na njemačkom i hrvatskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna.

za Republiku Austriju:
BÖHMDORFER v.r.

za Republiku Hrvatsku:
ANTIČEVIĆ-MARINOVIĆ v.r.